

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobkyně: M. Z., bytem P., zastoupené: Mgr. MUDr. Jana Kollrossová, advokátka se sídlem nám. Republiky 28, 301 00 Plzeň, proti žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen ČSSZ), v řízení o žalobě ze dne 31.3.2014 proti rozhodnutí žalované ze dne 4.2.2014 č.j. X o invalidní důchod,*

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 4.2.2014 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 20.11.2013 se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaná je p o v i n n a zaplatit žalobkyni k rukám její zástupkyně Mgr. MUDr. Jany Kollrossové na nákladech řízení částku ve výši 4.719,- Kč na účet č. X, VS 110429, nejpozději do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

*Včasnou žalobou ze dne 31.3.2014 se žalobkyně domáhá přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 4.2.2014 č.j. X, neboť má za to, že byl chybně posouzen její zdravotní stav stručně popsáný a tedy i její pracovní schopnost, když nebyly objektivizovány všechny rozhodné skutečnosti, tudíž se jedná o nesprávné posouzení na podkladě neúplných podkladů a nebylo řádně odůvodněno, z jakých podkladů je patrné zlepšení psychického stavu žalobkyně, když nyní hodnotí pokles její pracovní schopnosti jako nižší, přičemž příčinou jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je více zdravotních postižení a proto bylo na místě stanovenou hranici poklesu pracovní schopnosti zvýšit o 10% ve smyslu § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb. (dále jen **vyhláška**); požadováno bylo vypracování znaleckého posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) a také zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 4.2.2014 i předcházejícího rozhodnutí ze*

dne 20.11.2013; současně byly požadovány náklady řízení v celkové výši 3.146,-Kč za dva úkony právní služby. (*K žalobě byla připojena mimo jiné i kopie napadeného a předcházejícího rozhodnutí.*)

*Napadeným rozhodnutím ze dne 4.2.2014 č.j. X žalovaná rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 20.11.2013 změnila zčásti tak, že místo trvalého pobytu „P“ uvedené ve výroku se nahrazuje adresou „P“ a ve zbytku se potvrdila rozhodnutí, jímž jí byla dle § 56 odst. 1 písm. d) a § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), výše invalidního důchodu ode dne od 18.1.2014 snížena z invalidity pro třetí stupeň na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně, jelikož dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Plzeň-město (dále jen **OSSZ**) ze dne 7.11.2013 poklesla její pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 55%, což odpovídá invaliditě druhého stupně, takže výše invalidního důchodu nyní činí 5.574,-Kč měsíčně. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 4.2.2014 žalovaná zdůraznila, že novým posouzením zdravotního stavu dne 22.1.2014 bylo zjištěno, že žalobkyně je invalidní, protože se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který omezuje fyzické schopnosti a má vliv na pokles pracovní schopnosti, přičemž rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 4c přílohy vyhlášky, pro které jí byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 45% a vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu byla tato hodnota zvýšena o 10% dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky, takže celkově činí 55%, tedy se jedná o invaliditu druhého stupně, proto nebylo námitkám vyhověno.*

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Plzeň-město vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 7.11.2013 a o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 22.1.2014 soud zjistil, že žalobkyně nebyla nadále uznána invalidní pro invaliditu třetího stupně, ale shodně od 7.11.2013 byla nadále uznána invalidní pro invaliditu druhého stupně, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 4c) přílohy vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 45%, která ve smyslu § 3 odst. 1 citované vyhlášky byla zvýšena o 10%, takže celkově činí 55%. Ze založeného posudku PK MPSV ze dne 10.10.2003 vyplývá, že jím byla žalobkyně uznána plně invalidní dnem 30.6.2003 (psychiatrická zpráva), kdy byl její zdravotní stav hodnocen dle kapitoly V., položka 3 písm. c) přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. a šlo o pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti 70%.

Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 7.5.2014 s ohledem na námitky žalobkyně a skutečnost, že zpochybňuje objektivnost posouzení a správnost stanovení míry procentuálního poklesu, navrhla k důkazu posudek PK MPSV ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. a rozhodnutí ponechala na úvaze soudu podle závěru posudkové komise. Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 4.2.2014 bylo žalobkyni doručeno dne 6.2.2014.

K žádosti soudu *PK MPSV-pracoviště v Plzni vypracovala po jednání konaném dne 2.7. a 22.10.2014 posudek*, když jednání dne 2.7.2014 byla přítomna i žalobkyně za účasti odborného lékaře z oboru psychiatrie, v němž komise v jeho závěru uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobkyně byla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu druhého stupně, ale nešlo o invaliditu třetího stupně, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50%, nedosahoval však více než 69%, protože se komise shodla s posouzením lékařem OSSZ a ČSSZ a hodnotila míru poklesu pracovní schopnosti shodně podle kapitoly V, položky 4c) přílohy vyhlášky horní hranicí procentuálního rozpětí 45% a vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvýšila tuto hodnotu o 10%, takže celkově činí 55%; změnu stupně invalidity PK MPSV stanovila rovněž shodně datem 7.11.2013 – jednání OSSZ. Komise dále uvedla, že byl konstatován dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, žalobkyně je polymorbidní, za rozhodující zdravotní postižení považuje shodně s posouzením lékaři OSSZ a ČSSZ postižení duševní, dále se vyjádřila i k námitkám žalobkyně. Po stránce diagnostické se jedná o periodickou depresivní poruchu s neurotickou nadstavbou, která má charakter anxiosně depresivní poruchy; jedná se o duševní poruchu, která snižuje její schopnosti soustavné výdělečné činnosti, vyžaduje i nadále psychiatrickou léčbu s pravidelnými kontrolami, psychoterapií a soustavou léčbou psychofarmakologickou. Onemocnění je od poslední kontrolní lékařské prohlídky z roku 2010 při léčbě stabilizované v rámci středně těžkého postižení, má kolísavý průběh, k datu napadeného rozhodnutí se jednalo o poruchu středně těžkého stupně, byla prokázána i k datu jednání PK MPSV za účasti žalobkyně, což potvrzuje i zpráva z psychiatrické ambulance ze dne 23.6.2014, kterou předložila a v níž je i uveden výsledek psychologického vyšetření. U žalobkyně byla objektivně prokázána i střední stresová inkontinence (*aktuální urodynamické vyšetření bylo provedeno dne 3.10.2014 na žádost PK MPSV*) a v možnosti pracovního zařazení je limitována nejen duševní poruchou, ale i dalšími zdravotními postiženími, zejména stresovou inkontinencí moče a stavem po korekčních operacích kardiálních, ale žádné zdravotní postižení neodůvodňuje invaliditu třetího stupně. Dle komise není schopna práce s větší fyzickou zátěží, s nutností zvedání břemen, práce psychicky náročné, v úkolu, v nepříznivých klimatických podmínkách; je schopna jen práce fyzicky a psychicky nenáročné, v suchu a teple, má zachované normální smyslové schopnosti, není postižena funkcí rukou, příkladmo by se jevilo jako vhodné pracovní zařazení např. lehká montážní práce vsedě, kompletace drobných výrobků apod. event. ve zkrácené pracovní době nebo forma domácí práce.

Ústního jednání zdejšího soudu konaného dne 12.11.2014 se nezúčastnila žalobkyně a její zástupkyně navrhla doplnění posudku ve smyslu vznesených námitek, k čemuž se připojil i zástupce žalované, proto bylo jednání odročeno na neurčito za účelem vyžádání doplnění posudku PK MPSV ze dne 22.10.2014.

Z vyžádaného *doplnění posudku ze dne 5.2.2015* vypracovaného v prodloužené lhůtě vyplývá, že *PK MPSV* zhodnotila lékařské nálezy doložené k doplnění posudku, jejich dopad na stanovený stupeň invalidity k datu napadeného rozhodnutí ze dne 4.2.2014 a *shodla se na změně posudkového závěru s tím, že jako rozhodující zdravotní postižení stanovuje postižení srdeční - chronické srdeční selhání s námahovou tolerancí dlouhodobě NYHA III*. Míru poklesu pracovní schopnosti hodnotila dle kapitoly IX, oddílu A, položky 1c) - 60% přílohy

vyhlášky horní hranicí vzhledem ke stavu po opakovaných kardiochirurgických výkonech a stavu po prodělané infekční endokarditidě, když žalobkyně toleruje zátěž menší než 1 W/kg, je přítomna významná diastolická dysfunkce hypertrofické levé komory srdeční a hodnoty NT pro BNP jsou značně zvýšené. Vzhledem k dalším zdravotním postižením, které rovněž mají významný dopad na pokles pracovní schopnosti, se dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvyšuje tato hodnota o 10%, celkově činí 70%. PK MPSV se ztotožnila se závěrem kardiologa, dle kterého je dlouhodobě nutný režim vyloučení fyzické zátěže a preventivní režimová opatření a vzhledem k dalším závažným zdravotním postižením, která rovněž žalobkyni výrazně limitují (zejména periodická depresivní porucha, úzkostná porucha, inkontinence moče), považuje ji PK MPSV za neschopnou vykonávat soustavnou výdělečnou činnost; tento stav je dle odborného nálezu dlouhodobě neměnný, není předpoklad zlepšení a trval i k datu napadeného rozhodnutí; jedná se o pokračování invalidity třetího stupně. Doložené úplné psychologické vyšetření k datu napadeného rozhodnutí nevede ke změně v hodnocení stupně invalidity a míře poklesu pracovní schopnosti podle kapitoly V, položky 5d) přílohy vyhlášky, když vyšetření potvrzuje anxiózní symptomatiku středně těžké kvality, nejedná se o těžké postižení; nebyla prokázána obsedantně kompulsivní porucha s neschopností kontaktu mimo přirozené sociální prostředí vedoucí k poskytování ústavní péče v nemocnici nebo v odborném léčebném ústavu ani těžké narušení společenských a pracovních funkcí a výkonu většiny denních aktivit. (*Stejnopis posudku i jeho doplnění bylo doručeno žalobkyni i žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Podle § 38 písm. a) zákona má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (*soudní řád správní, dále jen s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy,

(dále jen správní orgán). Ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.*

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (v této věci stav ke dni 4.2.2014), a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobkyně se podanou žalobou domáhá ponechání invalidity třetího stupně z důvodů uvedených v žalobě. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 22.10.2014 a zejména jeho doplnění ze dne 5.2.2015 má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované ČSSZ se u žalobkyně jednalo o invaliditu třetího stupně (doba platnosti (lhůta KLP): trvale), proto je **žaloba podaná důvodně**, a soud tedy **napadené rozhodnutí žalované ze dne 4.2.2014 a jemu předcházející rozhodnutí ze dne 20.11.2013 bez nařízení jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení** (výrok I. rozsudku) **pro vady řízení** (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) **spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně**, neboť žalovaná si neopatřila ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož *dle citovaného doplnění posudku PK MPSV*, kdy byl změněn původní závěr komise a tedy i výsledek posouzení OSSZ a ČSSZ, *se u žalobkyně jedná o pokračování invalidity třetího stupně, když míra poklesu její pracovní schopnosti činí 70%.*

Po právní moci tohoto rozsudku bude žalovaná vycházet ze zjištění, že žalobkyně je nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně od 30.6.2003 (dle posudku PK MPSV ze dne 10.10.2003), o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – trvání invalidity (od uvedeného data), čímž bude realizovat tento rozsudek ze dne 17.3.2015 č.j. 16Ad 20/2014 - 69.

O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Zástupkyně žalobkyně v žalobě a poté dne 3.3.2015 požadovala náklady řízení celkem za 3 úkony právní služby á 1.000,-Kč (*převzetí věci, sepsání žaloby a účast u jednání soudu dne*

12.11.2014) a 3 režijní paušály á 300,-Kč i DPH 21% z částky 3.900,-Kč, tj. 819,-Kč, neboť je jeho plátcem (*vedeno u zdejšího soudu po sp. zn. Spr 1956/2008*). Nárok je oprávněný, proto soud přiznal požadovanou částku 4.719,-Kč, jež je zcela v souladu s § 7, § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. a), d), g) a § 13 odst. 3 i 14a odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb., *advokátní tarif*, když tuto částku je povinna žalovaná uhradit k rukám zástupkyně žalobkyně ve lhůtě, kterou soud považuje za přiměřenou.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 17. března 2015

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně